

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 40C/338/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1414217777
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Kubiš
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2016:1414217777.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV samosudcom JUDr. Michalom Kubišom v právnej veci žalobcu: KESIDY, s.r.o., so sídlom Sládkovičova 1/1562, 075 01 Trebišov, IČO: 46 045 082, zastúpený JUDr. T. Zaleta, advokát, s.r.o., so sídlom Ťahanovské riadky 25, 040 01 Košice, IČO: 36 578 291, proti žalovanej: R. M., trvale bytom V. X2, 841 01 Bratislava, o zaplatenie 86,25 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 60,- eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 60,- eur od 01.03.2014 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd žalobu vo zvyšnej časti z a m i e t a .

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania pozostávajúcu z náhrady súdneho poplatku za žalobu vo výške 6,75 eura a z náhrady trov právneho zastúpenia vo výške 20,17 eura do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku k rukám právneho zástupcu žalobcu JUDr. T. Zaleta, advokát, s.r.o., so sídlom Ťahanovské riadky 25, 040 01 Košice.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 86,25 eura spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 75,- eur od 01.03.2014 do zaplatenia z titulu nesplatennej pôžičky. Na odôvodnenie žaloby uviedol, že so žalovanou uzatvoril elektronickou formou zmluvu o pôžičke, na základe ktorej jej poskytol pôžičku vo výške 60,- eur s tým, že žalovaná sa zaviazala pôžičku vrátiť do 06.01.2014 spolu s odplatom za spracovanie žiadosti o pôžičku a za poskytnutie pôžičky vo výške 15,- eur. Uviedol, že odplata mala charakter dohodnutých úrokov z pôžičky. Ďalej poukázal na to, že tri dni pred dňom splatnosti pôžičky SMS správou informoval žalovanú o blížiacom sa termíne splatnosti, avšak napriek upozorneniu žalovaná dlžnú sumu v stanovenej lehote ani sčasti nevrátila. Následne jej zaslal ďalšiu SMS správu (prvá upomienka o nezaplatení), oznamujúcu predĺženie termínu úhrady poskytnutej pôžičky bez zmluvných pokút a sankcií o 5 dní. Po márnom uplynutí termínu splatnosti pôžičky vyzval žalovanú k zaplateniu splatného dlhu SMS správou a súčasne aj písomnou upomienkou (druhá upomienka - výzva na zaplatenie zo dňa 30.01.2014), ktorou stanovil posledný termín uhradenia pohľadávky na 28.02.2014 a zároveň uplatnil nárok na úhradu zmluvnej pokuty vo výške 15 % z dlžnej sumy a nárok na úhradu paušálneho režijného poplatku za administratívne a poštové výdavky súvisiace s vymáhaním pohľadávky vo výške 10,- eur. Uviedol, že žalovaná pohľadávka pozostáva z istiny vo výške 60,- eur, odplaty vo výške 15,- eur, zmluvnej pokuty vo výške 11,25 eura a úroku z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 75,- eur od 01.03.2014 do zaplatenia.

Poukázal ďalej na to, že ponúka služby na diaľku prostredníctvom internetovej stránky www.kesidy.sk, na ktorej sú uvedené všetky potrebné informácie vo vzťahu k poskytovanej službe. K uzavretiu zmluvy došlo tým spôsobom, že žalovaná odoslala elektronickú žiadosť o poskytnutie pôžičky prostredníctvom formulára zverejneného na webovej stránke žalobcu. Pred odoslaním žiadosti o pôžičku označením

príslušného okienka na stránke vyjadrila svoj bezvýhradný súhlas so spracovaním osobných údajov, potvrdila, že sa riadne oboznámila so všetkými zmluvnými podmienkami žalobcu a že so zmluvnými podmienkami bez výhrad a dobrovoľne súhlasí. Na základe doručenej žiadosti následne schválil žiadosť o poskytnutie pôžičky, žalovanej vytvoril osobný účet a vygeneroval jej na náhodnej báze prihlasovacie meno a heslo na prístup k jej osobnému účtu. Žalovanú informoval prostredníctvom dvoch SMS správ, že žiadosť o pôžičku bola schválená a že na osobný účet bol žalovanej zaslaný návrh zmluvy o pôžičke a všetky iné súvisiace dokumenty. Druhá SMS správa oznamovala informácie o prístupe k osobnému účtu, a to prihlasovacie meno a heslo. Na osobnom účte žalovanej boli prehľadným spôsobom uvedené podmienky, za ktorých by sa pôžička poskytla v prípade uzatvorenia zmluvy, taktiež tam bol dostupný aj záväzný návrh zmluvy o pôžičke, rozhodcovská zmluva, zmluvné podmienky poskytované prostredníctvom internetu a štandardné európske informácie o pôžičke. Automatizovaný systém na I - stránke umožnil žalovanej akceptovať záväzný návrh zmluvy o pôžičke elektronickou formou po tom, ako žalovaná označením príslušných okienok potvrdila oboznámenie sa s obsahom a bezvýhradný súhlas s tým, aby bol obsah všetkých uvedených dokumentov pre ňu záväzný. Vyššie uvedeným postupom žalovaná akceptovala podmienky, za akých bol žalobca ochotný pôžičku poskytnúť, akceptovala návrh zmluvy, a tým prejavila vôľu splatiť poskytnutú istinu aj s odplatom najneskôr do dátumu splatnosti.

Žalovaná sa k žalobe nevyjadrila.

Na prejednanie veci samej súd nariadil pojednávanie na termín 05.04.2016. Právny zástupca žalobcu ospravedlnil svoju ako aj žalobcovu neúčast' na pojednávaní s tým, že súhlasil s pojednávaním v ich neprítomnosti. Žalovaná, ktorej bolo predvolanie doručené náhradným doručením dňa 08.03.2016, svoju neúčast' neospravedlnila, pričom nepožiadala ani z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania. Vzhľadom na uvedené súd v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. vec prejednal v neprítomnosti žalobcu, jeho právneho zástupcu ako aj žalovanej.

Súd pri rozhodovaní vychádzal z nasledovného skutkového stavu:

Žalobca uzatvoril so žalovanou dňa 23.11.2013 zmluvu o pôžičke VS 708 215 (č.l. 9 spisu). Podľa bodu 1. zmluvy o pôžičke Veriteľ poskytuje Klientovi bezúročnú Pôžičku v celkovej výške 60 eur. Podľa bodu 2. zmluvy o pôžičke Klient sa zaväzuje uhradiť Veriteľovi Odplatu za spracovanie Žiadosti o pôžičku a za poskytnutie Pôžičky vo výške 15,- eur. Podľa bodu 3. zmluvy o pôžičke Klient sa zaväzuje vrátiť Veriteľovi istinu poskytnutej Pôžičky a zaplatiť Veriteľovi Odplatu jednou platbou, t. j. jedinou splátkou do 30 dní odo dňa nasledujúceho po dni, kedy je Pôžička Klientovi v súlade s čl. 3 Podmienok poskytnutá, a to prevodom na bankový účet Veriteľa uvedený v čl. 5.3 podmienok. Podľa bodu 4. zmluvy o pôžičke ročná percentuálna miera nákladov je vo výške 1 410,33 %. Podľa bodu 7. zmluvy o pôžičke Klient vyhlasuje, že túto Zmluvu o pôžičke uzatvára s Veriteľom na vlastnú žiadosť prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie. Podľa bodu 1.2 Zmluvných podmienok pre spotrebiteľské úvery vo forme pôžičky so platnosťou 30 dní poskytované prostredníctvom internetu spoločnosťou KESIDY s.r.o. (č.l. 10 spisu) na základe Zmluvy o pôžičke a týchto podmienok Veriteľ poskytuje Klientovi spotrebiteľský úver vo forme pôžičky na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení. Podľa bodu 2.1 Zmluvných podmienok zmluva o pôžičke sa uzatvára na diaľku v elektronickej forme prostredníctvom Osobného účtu, dostupného na internetovej stránke Veriteľa www.kesidy.sk, ktorý Veriteľ zriadi Klientovi na základe schválenia Žiadosti o pôžičku, o ktorú Klient požiadaval vo forme elektronického formulára na Internetovej stránke Veriteľa. Podľa bodu 6.2 Zmluvných podmienok ak Klient nesplní svoju povinnosť splatiť poskytnutú Pôžičku a k nej prislúchajúcu Odplatu riadne a včas podľa čl. 5 týchto Podmienok, Veriteľ je oprávnený požadovať od Klienta zaplatenie Zmluvnej pokuty vo výške 15 % z dlžnej sumy plus jednorazovú paušálnu náhradu 10,- eur za administratívne poštovné a telekomunikačné výdavky, ktoré Veriteľovi vznikli v súvislosti s kontaktovaním dlžníka a zasielaním upomienok. Veriteľ môže vyžadovať zaplatenie zmluvnej pokuty po uplynutí 7 dní odo dňa splatnosti pôžičky. Zo zoznamu poštových poukazov na výplatu prijatých dňa 03.12.2013 (č.l. 11 spisu) a z vyúčtovania poštových poukazov na výplatu zo dňa 31.12.2013 (č.l. 12 spisu) súd zistil, že žalobkyni bola vyplatená suma 60,- eur, ktorú jej žalobca zaslal dňa 03.12.2013. Z 2. upomienky - výzvy na zaplatenie zo dňa 30.01.2014 (č.l. 13 spisu) súd zistil, že žalobca oznámil žalovanej, že nakoľko neuhradila svoj dlh vo výške 75,- eur uplatňuje si zmluvnú pokutu vo výške 15 % z dlžnej sumy a režijný poplatok vo výške 10,- eur a zároveň ju vyzval na okamžitú úhradu dlžnej sumy 75,- eur, zmluvnej pokuty 11,25 eura a režijného poplatku 10,- eur najneskôr do 28.02.2014.

Po právnej stránke súd vec posúdil nasledovne:

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o pôžičke (ďalej len "zákon č. 266/2005 Z.z.") na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou na diaľku zmluva medzi dodávateľom a spotrebiteľom o poskytnutí finančnej služby výlučne prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie.

Podľa § 2 písm. c) zákona č. 266/2005 Z.z. na účely tohto zákona sa rozumie dodávateľom osoba, ktorá je v rámci svojho podnikania zmluvným poskytovateľom finančných služieb prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie na základe zmluvy na diaľku.

Podľa § 2 písm. d) zákona č. 266/2005 Z.z. na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej sa výlučne na osobnú spotrebu poskytujú finančné služby na základe zmluvy na diaľku a ktorá pri jej uzatváraní a plnení nekoná v rámci svojho zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 1 ods. 3 písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len "zákon č. 129/2010 Z.z.") spotrebiteľským úverom nie je úver, ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej tri mesiace.

Podľa § 24 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. na iných veriteľov a na zmluvy o úvere alebo pôžičke, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom a ktoré sú poskytované inými veriteľmi spotrebiteľom, sa vzťahujú ustanovenia § 2, 3 a 4, § 6 až 8, § 9 ods. 1, 2, 9 a 10, § 11, 12, 14, 16, 17, 19, 23 a 25 a tohto paragrafu.

Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len "O.z.") spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 O.z. ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 52 ods. 3 O.z. dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 O.z. spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53a ods. 1 O.z. ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Podľa § 657 O.z. zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 658 ods. 1 O.z. pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

Podľa § 37 ods. 1 O.z. právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 39 O.z. neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 517 ods. 1 prvá veta O.z. dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 O.z. ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia č. 87/1995 Z.z. výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Z priložených listinných dôkazov mal súd za preukázané, že účastníci uzatvorili zmluvu o pôžičke, ktorá spĺňa všetky znaky spotrebiteľskej zmluvy v zmysle § 52 ods. 1, 3 a 4 O.z., keďže ju uzatvoril žalobca ako dodávateľ, ktorý pri uzatváraní a plnení zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti (čo nebolo v konaní sporné a vyplýva to aj z výpisu z obchodného registra žalobcu) a žalovaná ako spotrebiteľ, ktorá pri uzatváraní zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej, resp. inej podnikateľskej činnosti (čo rovnako nebolo v konaní sporné, navyše sa to aj výslovne uvádza v bode 1.2 Zmluvných podmienok). Uzavretá zmluva o pôžičke má podobu štandardnej formulárovej zmluvy typickej tým, že sa uzatvára vo viacerých prípadoch opakovane a žalovaná ako spotrebiteľ vzhľadom na formulárovú predtlač vyplňaného formulára, ktorým požiadala žalobcu o poskytnutie pôžičky, jej obsah nemohla žiadnym podstatným spôsobom ovplyvniť. To platí aj o Zmluvných podmienkach, ktoré tvorili súčasť uzatvorenej zmluvy o pôžičke.

Žalobca sa v konaní domáhal zaplata sumy 86,25 eura, ktorá pozostávala z istiny vo výške 60,- eur, odplaty vo výške 15,- eur, zmluvnej pokuty vo výške 11,25 eura a úroku z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 75,- eur od 01.03.2014 do zaplata.

Čo sa týka odplaty súd poukazuje na to, že rozsudkom Okresného súdu Rožňava sp. zn. 10C/321/2014 zo dňa 20.04.2015, bola v skutkovo takmer totožnej právnej veci rovnakého žalobcu vyhlásená za neprijateľnú zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o pôžičke s VS 704036 zo dňa 10.07.2012 v bode 2, podľa ktorej "Klient sa zaväzuje uhradiť Veriteľovi Odplatu za spracovanie Žiadosti o pôžičku a za poskytnutie Pôžičky (ďalej len Odplata) vo výške 33,20 €" ako aj v Zmluve o pôžičke s VS 704038 zo dňa 11.07.2012 v bode 2, podľa ktorej "Klient sa zaväzuje uhradiť Veriteľovi Odplatu za spracovanie Žiadosti o pôžičku a za poskytnutie Pôžičky (ďalej len Odplata) vo výške 17,60 €".

Čo sa týka zmluvnej pokuty súd poukazuje na to, že rozsudkom Okresného súdu Skalica sp. zn. 5C/231/2014 zo dňa 11.06.2015, bola v skutkovo takmer totožnej právnej veci rovnakého žalobcu vyhlásená za neprijateľnú zmluvná podmienka uvedená v zmluvných podmienkach pre spotrebiteľské úvery ku zmluve o pôžičke zo dňa 5.6.2011 v bode 6.2, podľa ktorej "Ak klient nesplní svoju povinnosť splatiť poskytnutú pôžičku a k nej prislúchajúcu odplatu riadne a včas podľa čl. 5 týchto podmienok, veriteľ je oprávnený požadovať od klienta zaplata zmluvnej pokuty vo výške 15 % z dlžnej sumy + 9 eur vo forme režijného poplatku za administratívne a poštovné výdavky, ktoré veriteľovi vznikli v súvislosti s vybavovaním upomienok. Veriteľ môže vyžadovať zaplata zmluvnej pokuty po uplynutí 7 dní odo dňa splatnosti pôžičky."

V zmysle § 53a O.z. je žalobca povinný zdržať sa používania takýchto podmienok, resp. podmienok s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Keďže žalobca v posudzovanom prípade nepostupoval v súlade s uvedeným zákonným ustanovením (uplatnil si plnenie z totožných zmluvných podmienok, ktoré už boli vyhlásené za neprijateľné) a nerešpektoval uvedený zákonný príkaz, konal protiprávne. Žalobca takýmto konaním vytvára protiprávny stav, navyše zákonom explicitne zakázaný. Priznanie plnenia z takýchto zmluvných podmienok by bolo v priamom rozpore so zákonom. Ak by súd priznal plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, išlo by o tolerovanie pokračujúceho protiprávneho stavu zo strany súdu a popieranie vysokého záujmu EÚ a práva EÚ na ochrane práv spotrebiteľa. Súd ako orgán členského štátu EÚ je pri poskytovaní ochrany pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami povinný ex offio skúmať, či voči spotrebiteľovi nie je uplatňované plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, a to aj z takej, ktorú súd už skôr judikoval (§ 53a O.z.). Plnenie z takejto podmienky naviac

vždy zakladá bezdôvodné obohatenie (§ 451 ods. 1 O.z.; „z neplatného právneho úkonu“). Zákaz ďalšieho používania neprijateľnej podmienky v demokratickej spoločnosti by mal byť samozrejmy a rešpektovaný subjektmi práva ipso facto. Povedané inak, ak existuje zákonná povinnosť zdržať sa protiprávneho konania (v podobe používania neprijateľnej zmluvnej podmienky) je oprávnené očakávať, že dodávateľ bude právnou povinnosťou rešpektovať a od spotrebiteľov nebude požadovať plnenie v rozpore s dobrými mravmi, majúce svoj základ v neprijateľnej zmluvnej podmienke. Takéto - prirodzene anticipované konanie - je nielen prejavom rešpektu k právu, k hodnotám právneho poriadku a zásadám súkromného práva, ale osobitne prejavom konania v súlade s dobrými mravmi (§ 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z. z.) a v súlade s povinnosťou odbornej starostlivosti (§ 2 písm. u/ zákona č. 250/2007 Z.z.) - porov. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co 91/2011 zo dňa 24.04.2012.

Vzhľadom na uvedené súd nemohol žalobcovi priznať žalovaný nárok v časti odplaty (vyčíslenej na sumu 15,- eur) a zmluvnej pokuty (vyčíslenej na sumu 11,25 eura), keďže majú základ v zmluvných podmienkach, ktoré už boli inými súdmi vyhlásené za neprijateľné a žalobcovi nebolo priznané plnenie z takýchto zmluvných podmienok. V tejto časti (spolu s uplatnenými úrokmi z omeškania z odplaty) preto súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Hoci už uvedený dôvod bol postačujúci na to, aby súd žalobu v tejto časti bez ďalšieho zamietol, súd poukazuje aj na to, že odplata bola v bode 2. zmluvy o pôžičke formulovaná ako odplata za spracovanie žiadosti o pôžičku a za poskytnutie pôžičky. Odplata za spracovanie žiadosti o pôžičku a odplata za poskytnutie pôžičky však nie sú totožné inštitúty. Zo zmluvy o pôžičke pritom nie je možné zistiť, aká časť odplaty vo výške 15,- eur pripadá na odplatu za spracovanie žiadosti o pôžičku a aká časť na odplatu za poskytnutie pôžičky. Odplata za spracovanie žiadosti o pôžičku a za poskytnutie pôžičky nie je teda v zmluve o pôžičke vyjadrená jasne, určito a zrozumiteľne, čo spôsobuje, že zmluva je v tejto časti neplatná podľa § 37 O.z.. Navyše súd poukazuje na to, že žalobca v žalobe uviedol, že odplata mala charakter úrokov z pôžičky, naproti tomu v zmluve o pôžičke sa výslovne uvádza, že pôžička je bezúročná. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že odplata za poskytnutie úveru a úrok nie sú totožné pojmy. Majú rozdielny význam, zákonný podklad a plnia rozdielne funkcie. Zatiaľ čo odplata za poskytnutie úveru má svoj zákonný podklad v ustanovení § 499 Obchodného zákonníka a rozumie sa ňou poplatok za rezervovanie peňažných zdrojov určený v percentách p.a. (ročne) z nečerpanej sumy príslušného limitu, úrok predstavuje cenu (výnos) za poskytnutie úverovej sumy a svoj zákonný podklad má v ustanovení § 502 Obchodného zákonníka, resp. § 658 ods. 1 O.z.. Navyše odplata na rozdiel od úrokov má jednorazový charakter a nie je viazaná na reálne poskytnutie úveru. Žalobca však použil tento pojem (odplata) na označenie inštitútu, ktorý tomuto vymedzeniu evidentne nezodpovedá. Naopak je dôvodné sa domnievať (vzhľadom na to ako žaloba tento pojem vymedzil v zmluvných podmienkach), že označuje úrok ako cenu za požičanie peňažných prostriedkov žalovanej (ako to pripustil aj v podanej žalobe). Tomu nasvedčuje aj tá skutočnosť, že výška odplaty závisí od výšky klientom požadovanej pôžičky, ako to vyplýva zo zmluvných podmienok (čl. 4), kde je v tabuľke uvedená výška odplaty pri rôznych výškach pôžičky a rovnakej dobe splatnosti 30 dní v rozmedzí 5,- eur (pri výške pôžičky 20,- eur) až 50,- eur (pri výške pôžičky 200,- eur). V rozpore s tým je však v zmluve o pôžičke uvedené, že "Veriteľ poskytuje Klientovi bezúročnú Pôžičku v celkovej výške 60 eur". Ak by teda súd vychádzal z toho, že odplata za spracovanie žiadosti o pôžičku a za poskytnutie pôžičky predstavuje v skutočnosti úrok (ako to uvádza žalobca v žalobe), tento by nebol v zmluve vyjadrený jasne, určito a zrozumiteľne, čo by opätovne spôsobilo neplatnosť zmluvy v tejto časti podľa § 37 O.z.. Zároveň by zmluva o pôžičke nespĺňala náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z.z. (v zmluve by nebola uvedená úroková sadzba), ktorú náležitosť v zmysle § 24 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. musí uzatvorená zmluva o pôžičke obsahovať, hoci poskytnutá pôžička nie je spotrebiteľským úverom v zmysle § 1 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z.z.. To by viedlo k tomu, že pôžička by bola bezúročná a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z..

Čo sa týka istiny vo výške 60,- eur, súd žalobe v tejto časti vyhovel, keď v konaní bolo preukázané, že žalobca na základe zmluvy o pôžičke poskytol žalovanej pôžičku vo výške 60,- eur, avšak žalovaná ju v lehote splatnosti (do 06.01.2014) nevrátila. Tým sa žalovaná zároveň dostala do omeškania, a preto jej súd uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi okrem žalovanej istiny aj úroky z omeškania v zákonnej výške o 5 percentuálnych bodov vyššej ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania (§ 517 ods. 1 prvá veta, ods. 2 O.z. v spojení s § 3 nariadenia č. 87/1995 Z.z.), t.j. vo výške 5,25 % ročne. Žalobca si uplatnil úroky z omeškania odo dňa 01.03.2014, kedy už žalovaná bola v omeškaní, preto súd žalobcovi priznal úroky z omeškania tak, ako si ich uplatnil.

O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p.. Žalobca mal v konaní iba čiastočný úspech, a to v rozsahu 70,47 % uplatneného nároku (vypočítaný ako rozdiel medzi uplatneným nárokom - suma 86,25 eura, úrok z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 75,- eur od 01.03.2014 do vyhlásenia rozsudku /vyčíslený na sumu 8,27 eura/, a priznaným nárokom - suma 60,- eur, úrok z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 60,- eur od 01.03.2014 do vyhlásenia rozsudku /vyčíslený na sumu 6,61 eura/. Žalovaná mala úspech v rozsahu 29,53 %. Po odpočítaní úspechu žalovanej od úspechu žalobcu, potom súd priznal žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 40,94 % pozostávajúcu z náhrady súdneho poplatku za žalobu vo výške 6,75 eura (40,94 % z 16,50 eur) a z náhrady trov právneho zastúpenia vo výške 20,17 eura (40,94 % z 49,28 eura), a to za 2 úkony právnej služby po 16,60 eura (1. prevzatie a príprava zastúpenia, 2. písomné podanie na súd - žaloba zo dňa 15.11.2014) + 2x režijný paušál (rok 2014) po 8,04 (náhrada trov právneho zastúpenia vyčíslená v zmysle § 9, § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. a/, c/, § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.). Súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť náhradu trov konania k rukám právneho zástupcu žalobcu s poukazom na § 149 ods. 1 O.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava IV.

Odvolanie proti rozsudku musí obsahovať všeobecné náležitosti každého podania podľa § 42 ods. 3 O.s.p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, podpísané datované, v dostatočnom počte rovnopisov a s prílohami, v opačnom prípade bude rovnopis s prílohami vyhotovený na trovy účastníka), a náležitosti podľa § 205 ods. 1 O.s.p. (proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, v čom sa rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha).

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že (§ 205 ods. 2 O.s.p.):

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozsudkom, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.